

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 - 31 august 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul
joi, 29 august 2013; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Capul tău cel tăindu-ți-se, Ioane proorocule Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se muștra; și acum ca un înger petreci și cu oamenii vorbești, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Proorocule sfinte botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Rugăciune

O, Doamne, nu numai vălul Te ascunde dinaintea mea, ci și un zid de nepătruns. Cât de greu este aceasta după ce am simțit prezența Ta atât de aproape! Dar sunt pregătit să rămân în această stare atâta timp cât îți place Ție să mă mențin în ea, o Preadulcele meu Isus, deoarece credința îmi spune, că Tu ești încă și întotdeauna lângă mine... Pe Tine Te caut... De aceea ajută-mă să ajung la Tine prin credința curată... Niciodată nu am simțit o slăbiciune atât de mare, dar credința îmi spune că această goliciune a mea mă apropie mai mult de Tine și socotesc că tocmai datorită propriei mele slăbiciuni mă iubești așa de tare, căci atâtea haruri mi-ai oferit!... Împarte și altor suflete dulceața și mângăierea Ta, pentru a le atrage la Tine. Iar pentru mine, fă, ca întunecimea care m-a cuprins, să mă apropie mai mult de Tine. Amin. (După Sfânta Elisabeta a Sfintei Treimi)

Pr. Ioan Abadi și Pr. Alexandru Buzalic www.predici.net.ro

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Priviți-L pe Isus

Atunci când suntem în necaz, nu ne ajută să ne gândim neîncetat la probleme. Nu obținem decât mai multă supărare. Cu cât te gândești mai mult la slăbiciunile tale, cu atât devii mai slab. Trebuie să îți ridici privirea spre sursa tăriei tale. Trebuie să îți fixezi privirea asupra lui Isus, așa cum a făcut Petru pentru a putea umbla pe mare. Așa după cum spunea cineva: “Când privim în noi vedem slăbiciunile noastre și ne descurajăm; când privim în jurul nostru vedem confuzie și devenim distrați; când privim deasupra noastră și îl vedem pe Cristos prindem puteri.” Altceineva povestea cândva despre un moment din viața sa când ajunsese la fund. Vorbindu-i despre această situație disperată prietenului său, acesta l-a felicitat. “Cum așa? Mă feliciți pentru că sunt la fund?” “Da, prietene. Deoarece dacă ai ajuns la fund, înseamnă că mai jos nu poți să mai mergi. Singura direcție în care poți să mergi de acum este în sus. Deci mulțumește-i lui Dumnezeu că ai atins limita de jos și că de acum mai rău nu are cum să fie. Privește în sus spre Isus, cu credință. Puneți viața în mâinile Lui și lasă-l să te tragă din fundătura unde te afli și să se pună în vârful vieții tale.”

Un misionar care a trebuit să își îngroape tânăra soție cu propriile mâini, după doar câteva luni petrecute pe o insulă din Oceanul Pacific, a spus: “Aș fi înnebunit și aș fi murit lângă mormântul ei dacă nu ar fi fost Cristos și mângâierea Sa.” Priviți spre Isus în durerile voastre și El vă va da “pacea care covârșește orice minte” (Filipeni 4,7). El singur are cuvintele vieții eterne. Priviți spre El în mijlocul confuziei prin care treceți pentru a găsi calea, în mijlocul slăbiciunii pentru a găsi tăria, în mijlocul păcatului pentru a găsi iertarea.

Să ne întoarcem pentru un moment la lecția Evangheliei. Când Isus l-a văzut pe Petru scufundându-se, El “îndată” a întins mâna și l-a prins. Nu l-a lăsat pe Petru să meargă la fund, ca să îl învețe minte, ci l-a prins de îndată. Isus este acolo unde este nevoie de El. A fost și va fi mereu acolo, până la sfârșitul timpurilor. El este ajutorul nostru mereu prezent. Alergând în cursa vieții, să privim mereu la El cu credință. Închei cu cuvintele lui Annie Johnson Flint: “Nu mă uit înapoi; Dumnezeu cunoaște eforturile nerodnice, orele pierdute, păcatele, regretele; i le las toate Lui, care milostiv iartă și apoi uită. Nu mă uit înapoi; Dumnezeu vede întreg viitorul, drumul care, lung sau scurt, mă va conduce acasă, iar El va trece împreună cu mine prin orice încercare și va duce pentru mine greutățile care vor veni. Nu mă uit în jurul meu când teama mă asaltează, oricât de sălbatic ar fi tumultul al mărilor agitate ale pământului; oricât de întunecată ar fi lumea, plină de rele și nenorociri. Nu privesc la ele; căci atunci m-aș simți mizerabil; nu am în mine nimic în care să îmi pun încrederea, nimic nu e ferit de eșecuri și lipsuri, și de strădanii neputincioase care se prefac în praf. Ci privesc sus – la chipul lui Isus, pentru că acolo inima mea se poate odihni, temerile mele sunt potolite; și acolo este bucurie, și iubire, și lumină în întuneric, și pace perfectă, și fiecare speranță e împlinită.”

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro